

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Έπι της λεωφόρου Πανεπιστημίου, αριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 482

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΓΙΩΤΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ. (Μετάφρασις Έλλης Σ. Σούτσου).

Η ΑΠΟΔΕΥΞΙΑ, μυθιστορία της κυρίας Henry Greville. Μετάφρασις Π. Γ. Φέρπου.

ΟΙ ΕΡΥΘΡΟΙ ΔΕΥΣΑΙ υπό Περικλέους Χρ. Αποστολλίου

Η ΣΥΛΛΗ ΚΝΗΜΗ, θεήγημα.

ΗΡΡΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ, υπό Ν. Γ. Σπανθού.

ΦΘΙΝΟΥΜΕΝΟΝ, ποιήμα Γ. Μ. Βιζυνοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΕΙΑ - ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑΙ

Από τινος λόγου πολὺς γίνεσθαι ἐν Ἀθήναις περὶ κινουμένων τραπέζων καὶ τραπέζομαντείας, ἐν δὲ ταῖς ἰδιωτικαῖς συναστροφαῖς πάλιν ἄλλη διασκέδαι: ἀντικαταστάθῃ δὲ τῶν τοιούτων παραμύθων, ὡς τὰς παραδόξους μαντείας εὐχέλτοι μετὰ θαυμασμοῦ ἀναφέρουσιν. Περὶ τοῦ θέματος τούτου φίλος τῆς « Ἐστίας » ἐπιστέλλει ἡμῖν τὰ ἑξῆς:

Ὁ συρμός τῶν κινουμένων τραπέζων ὅν εἶναι τι νέον; καὶ οὗτος ὡς καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ὑπερρυσικῶν, ψευδῶν καὶ λοιπῶν, κοινῶς ἔχει τὴν Ἀμερικὴν. Πρὸ τεσσαρσκακονταετίας ἴσως κυρία τις ἐνόησεν φῶδ', μήτηρ δύο ὁραίων θυγατέρων, ἀνεκάλυψε τὸν ἴδιον αὐτῶν τρόπον τῆς μαγείας, προλέγουσα παρόντα καὶ μέλλοντα διὰ τῆς τραπέζης τῆς συνεργίης τῶν δύο αὐτῆς καρῶν. Ὅταν ἡ πολύστομος φήμη ἀπὸ τῆς ἑρῶδης διέβηκε τὸ παράδοξον αὐτοῦ γυγνοῦ, ἀληθῆς μανία κατέλαβεν πάντας. Πτωχοὶ τε καὶ πλούσιοι ἐκρήτων οἱ μὲν τὰς σφίρας οἱ δὲ τὰς στιλοβάσας τραπέζων, διεκόπη κατὰ ἀργατία, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἀπλοὶ χριστεῖς μετὰ συναντημένων ἐλημονήθησαν, ἀντικαταστάθοντες ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὑπόθεσις « Τί οὖν εἶπα τὸ τραπέζομαντείας; ». Πνεύματα καὶ κινουμένα: τραπέζας πάντες ἱρανεύζοντο.

Μεταξὺ τῶν πλουσιόφων τούτων πειραματιστῶν ἐρέθησαν καὶ ἄνθρωποι εὐφρόνεστοι καὶ ἀδαεῖς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ εἴδωσι τὴν φυσικὴν αἰτίαν τῆς κινήσεως τῶν τραπέζων, ἀπέδωκαν τὴν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν πνευμάτων, εἰς τὴν ψυχὴν τῶν θεωσῶτων. « Ἐκτεσε τὰ πνεύματα, αἱ ψυχαὶ προσεκήθησαν ἐκ τῶν ἀγνώστων αὐτῶν κατοικίων, προσήλθον καὶ κατόκησαν ἐν ἐθολοῖς, τραπέζαι, καὶ ἄλλοις παντοῖαις ἐπίπλοις, ὅπως δύνασθαι εὐκολώτερον καὶ τυχρότερον ν' ἀπαντῶσιν εἰς τὰς διαφόρους ἐρωτήσεις.

Πάντα τὰ μυσθῶν ταῦτα, διαδιδόμενα, μεγεθυόμενα, πολλῶν ἀνθρώπων, μέγιστα δὲ γυναικῶν, διετάραξαν τὴν διάνοισιν. Τότε δύο διάσημοι ἐπιστήμονες ὁ Φαραδαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ὁ Μπαρπινὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐναγκαλιόθησαν νὰ γρῶσι τίνα ἐστὶ τὸ ἀνεκείμενον αὐτῶν, καὶ καταρρίψωσι τὸ πρῶτον τῶν ἀπορροημένων τῆς ἀνθρωπίνης εὐπιστίας ἀπειθῶν.

Ὁ Φαραδαὶ πολλὰ ἐπέτεσε πειράματα ὅπως ἀποδείξῃ, εἰ ἡ συνάρτησις τῶν δακτύλων ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔσο ὅπως ἀναγκαῖος ἵνα αὐτὴ κινήθῃ. Ἀποκαθισταμένης ἑκαστῆς συναρτήσεως, αἱ μὲν καὶ νεύματα συνταράσσοντες τοῦ τραπέζου

γίνονται τόσο ἰσχυροὶ, ὥστε ἐπιφέρουσι τὴν κίνησιν τῆς τραπέζης. Δύναται δὲ τις νὰ πειθῇ ὅτι διὰ τῆς ἐπαφῆς τῶν δακτύλων κατορθοῦται ἡ κίνησις τῆς τραπέζης, ὅπως ἐπὶ τούτης κόνιν ὀρεσάτατος. Ἐπειδὴ ἡ κόνις παρεμποδίζει τὴν ἐπαφὴν τῶν δακτύλων, ἡ τραπέζα δὲν κινεῖται, διακρίνονται δὲ κάλλιστα ἐπὶ τῆς κόνις οἱ χαραχθέντες αὐλάκας ὑπὸ τῆς κινήσεως τῶν δακτύλων, τῆς ὅπως ἀντιμαρτυρεῖ τῆς βουλήσεως τελεσθείας.

Καὶ ὁ Μπαρπινὶ ἐπίσης διὰ τῶν αὐτῶν ἐξήγησε τὸ φαινόμενον, παραδεχόμενος, ὡς εἶνε ἀληθές, κινήσεις τῶν μελῶν μας τελοῦμεναι ἀνευ συνειδήσεως.

Ἡ τραπέζομαντεία, δὲ ἥς γινώσκονται τὰ ἀπόκρυφα, τὰ παρελθόντα, τὰ παρόντα καὶ μέλλοντα διὰ τῆς τραπέζης, εἶνε δαισιδαίμονιο παραφρονημένων χρόνων, καθ' ὅς ἐκ πάντα ἐν τῇ χειρὶ τοῦ μάγου ἐξέφθρον μαντείας.

Καὶ ὁ κοινότερος νοῦς γινώσκει ὅτι τὰ πνεύματα καὶ αἱ ψυχαὶ, αἰ εἰς τὰ ἐπιπλά ἡμῶν οἰκοῦσαι καὶ τὰς θέσεις τῶν οἰκῶν ἡμῶν συντρέφουσαι, εἶνε ἀπλοῖ διηγήσεις γινόμεναι πρὸς ἐκφοβισμὸν νηπίων καὶ μωροπιστῶν.

Οἱ δὲ δεισιμαθῆσθαι εἶναι εἶδον ἢ ἤκουσαν τὰς τραπέζας λαλοῦσας ἢ γραφοῦσας τὰς ἀπαντήσεις των, βεβαιότατα ἢ ἠπατήθησαν ἢ ἐβρίσκοντο εἰς στιγμὰς παραλογισμοῦ προσερχομένου ἐν τῆς ἀκρας αὐτῶν εὐπιστίας.

Διότι, ἐν τῇ πράγματι συμβαίνουσιν ὡς αὐτοὶ ἐπιμένουσιν ἰσχυρίζομενοι, ἐν ἡ τραπέζα κινεῖται οὐχὶ διὰ τῆς συνεργίης τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐφαρτομένων δακτύλων ἢ τῆς θελήσεώς των, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πνεύματος, ὡς εἶπωσιν ἡμῖν διὰ ποίου τρόπου τὸ πνεῦμα ἐπιλαμβάνεται ἰσχυρῶν τῶν πόδα τῆς τραπέζης, διὰ τῶν ἰσχυρῶν του, τῶν χειρῶν του ἢ δι' ἀπλοῦ φυσήματος; Ἀλλὰ καὶ ἐν μόνον τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶνε ἀληθές, τὸ πνεῦμα ἔχον φύσημα, κίνησιν ὄργανα, καθίσταται ὀλίγον, ἔπειτα ἄτοπον καὶ ἀσύμφορον ταῖς θέσεσι αὐτῶν. Ἄν οἱ δάκτυλοι καὶ ἡ θέλησις πρὸς ὅθεν συντελοῦσιν, ἔγκαιρα λείψατα τῆν τραπέζαν μόνον ὑπὸ τῆν ἐπιρροὴν τοῦ πνεύματος αὐτῶν καὶ ὅπως πνεύματος καὶ ἴδωται ἐν τῇ κινήσει.

Ἀφήσωμεν τὰ πνεύματα ἐν ταῖς φηγάσεσι κατοιικίας των, καὶ τὰ λείψατα τῶν πατέρων ὀπώσονται ἡσυχαί' μὴ ἀναμιγνύμενοι ταῦτα ἐν ταῖς νεύμασι ἡμῶν συναστροφῶν. Διὰ ταῦτα οὐδένα ἔχομεν φόβον εἰ τὰ παθῶσι τι, φοβόμεθα μόνον μὴ ἐκέρχῃ ἐκ τοῦ ὑπεροδικοῦ ὄφλου καὶ τῆς ὑπερκαταπληθῆς αὐταῖας ἢ ὀρθορροσίου ἀθῶας τινὸς νεύματος ἢ εὐπιστοῦ τινὸς γέροντος ἢ νεανίου

N. A.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἐξέδοθ' ἐν Λαϊψίᾳ τὸ προαγγελλὸν δραματικὸν ἔργον ἢ « Θεοδώρα » τοῦ κ. Κλέωνος Ραγκασθῆ. Ἐν ταῖς ἐκτακτικαῖς ἀλλοῖς περὶ τοῦ στήθους, ἐκτεσε τὸν ἐν παύσῃ λόγον σκητῶν, τοῦ μεγάλου τῆν ἔκτασιν καὶ τὴν ἐπιβολὴν δραματικῶν αὐτοῦ ποιήματος ὁ συγγραφεὺς ἠθέλησε νὰ περιλάβῃ τὴν μεγαλοπράγμονα βασιλείαν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τὴν ὅσων πληροῦ διὰ τῶν ἀρετῶν καὶ κακῶν αὐτῆς ἢ περιφανῆς ἐπὶ κάλλει καὶ ἰσχυρῶ ἄτοκρᾶτα. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ ὁ κ. Ραγκασθῆ θεωρῶν ἀνεπάρκη τὰ ἔθρα τοῦ κυρίου δράματος, ἀπειθῶς ἐπέεξεσε ταῦτα διὰ τῆς παρεισάγωγῆς μακρῶν ἱστορικῶν ἐπιστολῶν καὶ ἐπικῶν ἀφηγήσεων. Ἡ μέθοδος αὕτη, ἐν ἡ ἀπ' ἐνὸς δεικνύει τὴν βαθεῖαν τοῦ ποιητοῦ μελέτην ἐπὶ τοῦ μεσαιωνικοῦ ἡμῶν βίου, ἀπ' ἑτέρου παραδιδάσκει τὴν οἰκονομίαν τοῦ δράματος, καὶ ἀποκεντρῶς τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου. Τοῦ ἀναγνώστου λέγομεν, διότι καὶ μετ' ὅλας τὰς ἐν ταῖς σημειώσεσιν ὑποβαλλόμενας συνταμίας, εἶνε δύσκολος, νομιζόμενος, ἢ ἀπὸ σκητῆς δεδασκαλίας αὐτοῦ. Τὸ δρᾶμα ὑπόκειται ἐν Βυζαντίῳ, ἐν Ἐράσσει παρὰ τὴν Κορνηθῶνα, καὶ ἐν Ραυέννῃ. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ 521 ἔτους τῆς συναρτήσεως τοῦ Ἰουστινιανοῦ μετὰ τῆς Θεοδώρας, καὶ περατοῦται τὸ 548 εἰς τὸν θάνατον τῆς Ἀυτοκρατορίας ἐκ λυπῆς ἐπὶ τῇ

πόλει και Δελφί. — κ. Σ. Α. 'Ο κ. Κ. Π. δύναται να σῶς
 δώση ἐπαρκῆ πληροφορίαν ἀποταθῆτε κατ' εὐθείαν εἰς
 αὐτόν. — κ. Ν. Δ. Μ. Κρησιάν. Τὸ ἐξήγησάμεν ἐκ νέου
 δὲν τὸ ἐλάδομεν ὁμοίως ἐστὶ θέλει σῶς ἀποσταλῆ εὐθὺς ὡς
 μὲς ἐπιστολῆ. — κ. Ι. Δ. Α. Οὐτε ἐπεχειρήσαμεν κἄν να
 τὸ ἀναγνώσωμεν τὸσον ἦτο κακογραμμένον. — κ. Φ. Σ.
 Σμύρνη. Ἐνεγράφη ὁ κ. Ο. Σ. Τὴν ἀπόδειξιν ταχυδρομι-
 κῶς. — Δυσσεύς. Παρ' ἡμῖν ὑποθέτομεν ἀπανώτερον. Ἰδοὺ
 δὲ εἰ μὲσον μετεχειρίσθη τις πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ δυστρό-
 που πενθερᾶς. Αὕτη εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ
 γάμου του καὶ ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὁ φίλος
 ἤρχισεν ἀμέσως διαφιλέων αὐτὴν μεγίστας περιποιήσεις
 καὶ τοὺς μὴ πηγαινῶν πρότερον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὰρα ἦτο
 τακτικώτατος, καὶ τοῦτο ὅπως ἔχη τὴν εὐχαρίστησιν να
 συνοδεύῃ τὴν ἐξαιρέτου κυρίαν. Κατὰ τὸν περίπτωτον εἰς αὐ-
 τὴν πάντοτε προσέφερε τὸν βραχίονα, τὸ δ' ἄσπερας, ἔταν
 ἡ σὺγγός του ἀπεχώρει εἰς ὄρνον, αὐτὸς παρέμενε ἐν τῇ
 αἰθούσῃ να παθεῖ τὴν συνήθη κοινότητα μετὰ τῆς πενθε-
 ρᾶς εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἡ ἀγαπητὴ μαμὴ ἀνεχώρησε
 καὶ δὲν ἀνεσέθη πλέον. Τὴν φροντίδα τῆς ἀπομακρόνσεως
 εἶχεν ἀναλάβει ἡ νεαρὰ κόρη της. — κ. Μ. Α. Β. Γαλάζιον.
 Ὁ εἰς Κόρθιον ἀποστολῆ γίνεται τακτικώτατα. Ἡ καθυστέ-
 ρησις τῶν φύλλων θὰ συμβαίη βεβαίως ἐξ ἄλλωφίας τοῦ
 ἐκεῖ ταχυδρομικοῦ γραφείου. — Τίλιον. Οἱ ἀργαῖοι Ἕλληνας
 σημαίας οἱ εἰσὶν αἱ σημεῖνα δὲν εἶχον εἶχον ὁμοίως ἀμ-
 βολα οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον τοὺς δικούς, οἱ δὲ Ἑζαντινοὶ προ-
 τοὶ μετεχειρίσθησαν τὰς σημαίας. — Ἑλληνικὴ ἔκδοσις
 τῶν σημειωμένων βιβλίων δὲν ὑπάρχει. — Ὡς πρὸς τὴν
 νῆσον τῶν Σπετσῶν ἀμφιβάλλεται ἐστὶ καὶ πῶς ἀναμάζετο
 ἐν τῇ ἀρχαίῳ. — Περὶ βωστικῆς γλώσσης δὲν δύναμαθα
 να σῶς πληροφορησώμεν κατ' ὅσον ἀδασίς αὐτῆς. — κ. Κ. Πά-
 τρις. Ἑλληνογαλλικὸν λεξικὸν τοῦ Legrand. Γραμματικὴ
 γερμανικὴ Γιανναράκη (Nouveau dictionnaire de Grammatik).
 Πλὴν τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἡ γραμματικὴ τοῦ ἡμετέρου κ.
 Δ. Παπαδοῦ καὶ ἡ τοῦ Λογγινῶ. — κ. Ι. Δ. Υ. ἡεὺλθα.
 Ἄπιστολῆσαν. — Ἐν διαιτηρομένῳ. Ἐκ τῶν κομμηθῶν
 του τὸ « Φραῦ-Φραῦ » καὶ « Τρισόχοι εἰ Γασολεῖ », ἐκ δὲ
 τῶν δραματικῶν « ἡ Μεγὰλη Δούκισσα » καὶ « ἡ Ἐραία Ἡ-
 λῆνη ». Τὸ ἄριστον τῶν διηγημάτων τοῦ Ἀλεξῶ, ὅπερ πι-
 θανῶς καὶ θέλει τῶ ἀνοίξει τῆς πόλεως τῆς Γαλλικῆς Ἀκα-
 δημίας ἐν τῇ προσεγγίσει γεννησομένη ἐκλογῇ, εἶνε « ὁ Πα-
 τὴρ Κωνσταντῆος », οὗτος μεταφράσει ἀδημοσίευσεν ἡ
 « Ἐστία ». Τοῦ Ἀλεξῶ ἄριστον τῶν ἔργων θεωρεῖται τὸ ὑπὸ
 τὸν τίτλον « Fromont jeune et Risler aîné », στερρὸν
 ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀριθμοῦν ἐκτοντάδα ἐκδόσεων. —
 Φίλιπ Μ. Ἰδοὺ εὐκόλος τρόπος. Προλαμβάνοντες να ζητή-
 τε δῆθεν σέξ ἐξείκτα παρ' ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ὑποπτεύετε
 ἐστὶ διατρέφουσι τοιοῦτους ἐπιδοτικὸς σκοπούς. — κ. Ν. Π. Α.
 Ἀόριστον. Ἐλήθησαν. — Παρατηρηθῆ. Δυστυχῶς, ὡς βλέ-
 πετε, συμβαίνει τοῦναντίον. Οἱ πλείστοι ζητοῦν να ἀκου-
 οῦσιν μόνον, ὄχι να ἐργασθῶν. Ἐνεῦθεν ἡ κενότης αὐτῶν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Οἱ ἄνθρωποι ὡς ἔβηνον μετ' ἄλλοις να ζήσουν,
 Πλὴν ἀρκοφάγον γίνονται ἂν μ' ἀναγραμμάτισον. Σ. κ.
2. Διὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων ἔνθεν λέξων ἀντιθέτων τῶν
 κατωτέρω σημειωμένων να σχηματισθῇ ἀρχαῖον τι λόγιον:
 Δειδῶ, ὄρασητήριος, ἀναρρελῆς, μετράμμενος, ἀτί-
 κανος, ἀμαθῆς, περιττός, ποσηρός, εὐτυχῆς, ἀση-
 μος, ὄγεινός.
3. Ποῖον εἶνε συγγένως καὶ πρῶτον καὶ τέταρτον:
 4. Ἐχω μεγάλο ὄνομα καὶ πέντε σπῆτιν μόνον.
 Τὰ σπῆτιν μου σολέουσι, καὶ ἔν τούς ἀλλήλους θείαι,
 εὐθὺς ἀλλὰξ φουκῶ μικρῶνα καὶ καρῶνα,
 καὶ ἔν τὸ κεφάλι του καμῆς μπόρῆς να με φορέσῃ.

ΑΥΣΕΙΣ

1. Ἡ παροιμιώδης φράσις « Ἀμολθεῖας κέραι » ἔχει μυθο-
 λογικὴν τὴν ἀρχήν: Ἡ Ρέα πεποισῶ τὸν Δία ἔδωκεν αὐτόν

εἰς τὴν νόμφον Ἀμολθεῖαν να τὸν θρέψῃ αὕτη δὲ μὴ ἔχου-
 σῃ γάλα, ὑπέβαλε τὸν Δία εἰς αἰγὰ τινα. Οὗτος δὲ τὴν μὲν
 αἶγα κατηστέρισεν εἰς τὸν οὐρανόν, τὸ δὲ ἕτερον τῶν κέραι-
 των αὐτῆς ἀρριπῆσε ἔδωκεν εἰς τὴν Ἀμολθεῖαν ἀποδοῦσας
 εἰς αὐτὸ τὴν ἰδιότητα να παρέχῃ ὅ,τι ἤθελε ζητήσαι παρ'
 αὐτοῦ ἡ θρέψασα αὐτήν. Ὅθεν ἐπεκράτησε να λέγηται περὶ
 τῶν εὐδαιμόνων ὅτι ἔχουσι τὸ κέραι τῆς Ἀμολθεῖας.

2

Μάρτιος — ἄρτιος.									
3									
E									
N Y N									
N O Π O Σ									
E Y Π A Θ H Σ									
N O Θ O Σ									
Σ H Σ									
Σ									
4									

Ἄδους ἔμετρος τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ.
 Θῆλει μὲν νῦν εἶναι φύσις ἐπιστολῆ,
 βρεφῆ δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα
 ὅπως δ' ἔντα τὰυτα τοῖς πόρρω λαλεῖ
 οἰς βούλῃ. ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πλησίον
 εἶσως ἀναγινώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

5

G' est gros Jean qui en remontre à son curé.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Α

ΠΟΙΗΜΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΠΕΝΤΕ
 ΜΕΤΡΑ ΣΥΜΜΕΤΡΙΚΩΣ ΕΣΘΟΝ
 ΥΠΟ ΚΛΕΩΝΟΣ ΡΑΓΚΑΒΗ

Τίτλος πολυτελέστατα δεδαμένως, μετὰ εἰκόνας, εἰς σχῆμα
 μέγα 8» ἐκ σελίδων 277.
 Πωλεῖται ἐν τῇ βιβλιοπωλείᾳ τοῦ κ. Καρέλου Μπέκ
 ἀντὶ δραχμῶν 10.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΔΔΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐριμοῦ.

Ἄπαντα τὰ εἶδη γραμμικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίκας. Κο-
 δωλαφῆσι πάντος εἴδους, γραφῆδες, σπραγγῆδες γραμματῶν
 ἐντάυθα, ἐπισκεπτήρια ἐκτυπημένα στιγμιαίως. Συνέστησε
 πρὸ πολλοῦ ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΑΟΠΟΙΗΘΝ, ὅπερ τελειο-
 ποιηθὲν ἐσχάτως διὰ προσθήκης νέων μηχανημάτων κατα-
 σκευάζει καὶ προμηθεύει φακέλους τελειοτάτους εἰς τιμὰς
 εὐθηνότατας τῶν ευρωπαϊκῶν. Τὸ μέγα τοῦτο κατὰστηρικ
 εἶνε τὸ μόνον προμηθεῖον κατεῖσταινα τοῦ γνωστοῦ οἴκου
 Bidler καὶ Kriehle τοῦ Ἀνωτέρου.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

Δίκεται συνδρομητικὸς εἰς τὸ κάλλιστον περιοδικὸν τοῦ συρροῦ

LA SAISON

Ἐτησίαν συνδρομὴ τῆς ἀπ. ἡς ἐκδόσεως:
 Ἀθηνῶν δραχμῆς 6. — Ἐπαρχικῶν δραχμῆς 11.
 Ἐτησίαν συνδρομὴ τῆς τελευταίας ἐκδόσεως:
 Ἀθηνῶν δραχμῆς 18. — Ἐπαρχικῶν δραχμῆς 22.
 Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχικῶν θέλοντες να ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ
 ἐπελθοῦσι να συνοδεύωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀντι-
 εἰμου τῆς συνδρομῆς, ἀποσταλλομένης διὰ χαρτονομίσματος
 ἢ γραμμικουῦ ἐντὸς ἐπιστολῆς συστημένης πρὸς τὸν
 κ. Κάρηλον Μπέκ.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς τυπογραφίᾳ τοῦ Ἀθέρου Κορομηλῆ 1884 — 9', 008